

opusdei.org

Św. Jan Apostoł - patron młodzieży

Św. Josemaría polecał Archaniołowi Rafałowi i świętemu Janowi pracę apostolską z młodzieżą. Publikujemy tekst ks. José Antonio Loarte o pracy z młodzieżą prowadzoną przez Dzieło.

27-12-2019

Św. Josemaría nauczył nas, że bezpośrednim celem pracy świętego Rafała jest "integralna formacja wszystkich, którzy w niej

uczestniczą"1. Nikt nie może powiedzieć, że jego praca świętego Rafała nie dotyczy. Dziś obchodzimy święto świętego Jana Apostoła. Jemu oraz świętemu Rafałowi Archaniołowi nasz założyciel powierzył pracę świętego Rafała. To dobry moment, aby to rozważyć na naszej osobistej modlitwie.

Młodość to wiek bardzo odpowiedni na intensywną formację; to czas, kiedy zostaje określony kierunek i sens całego życia: to czas ideałów, w którym dusza ze szczególnie żywą receptywnością może otworzyć się na światło doktryny, na atrakcyjność miłości, na wspaniałomyślną realizację wielkich przedsięwzięć. "Postępujcie w taki sposób, by już od początku młodości lub w trakcie wieku dorastania poczuli się pociągnięci przez jeden ideał: szukać Chrystusa, spotkać Chrystusa, być blisko Chrystusa, iść za Chrystusem, kochać Chrystusa, trwać przy

Chrystusie"2. To najlepszy moment, aby scementować budowę duchowej konstrukcji, która ma wytrzymać całe życie; aby uczynić z osób, które przychodzą do Dzieła dusze życia wewnętrznego, solidnych chrześcijan, którzy gorliwie dążą do świętości.

Dzieło świętego Rafała oferuje adekwatne materiały do zbudowania owej niewzruszonej i mocnej konstrukcji życia chrześcijańskiego.

"Dla zapewnienia sukcesu formacyjnego zadania pracy świętego Rafała, mamy do dyspozycji dużą różnorodność środków i działań apostolskich. Są wśród nich takie, które są już tradycyjne i których używamy z wypróbowaną skutecznością dla dobra dusz od początku naszego Dzieła: kursy formacyjne, katecheza i nawiedzenie ubogich Najświętszej Maryi Panny, medytacje, rekolekcje i ogólnie

liturgiczne akty pobożności, które mamy w naszych ośrodkach.

Środki te są niezmiennie i powinny być używane zawsze i w każdym miejscu, gdzie prowadzona jest praca świętego Rafała, ponieważ są charakterystyczne dla tego rodzaju apostołstwa i ożywiają wszystkie inne działania, które towarzyszą pracy świętego Rafała"3.

Razem ze środkami tradycyjnymi można rozwijać różne inicjatywy, które przyczyniają się do formacji osobistej i rozszerzenia apostołstwa. "Jest tyle inicjatyw w różnym stylu, tyle form zewnętrznych apostołstwa, że są jak sieci – *pesca divina* – do łowienia dusz osób, które są wokół pracy świętego Rafała! Trzeba powiedzieć, że wśród tych zewnętrznych przejawów apostołstwa, dwa są obowiązkowe: katecheza oraz nawiedzenie ubogich. W dalszej kolejności stoją zajęcia

sportowe, naukowe, literackie,
filmowe, wszystko co chcecie!
Wycieczki i sto tysięcy innych rzeczy,
ale zawsze głęboko apostołskich, bo
inaczej są bezużyteczne"4.

Narzędzia mogą się zmieniać wraz z
upływem czasu, w zależności od
miejsca i okoliczności, ale nie
zmienią się kursy formacyjne ani
inne środki właściwe pracy świętego
Rafała, które są cementem i
strukturą całej budowli. "Trzeba je
prowadzić, moje dzieci! Od tego
trzeba zacząć. I trzeba kontynuować
tę samą działalność, dalej prowadzić
tę samą pracę apostołską"5.

Według danej mi łaski Bożej, jako
roztropny budowniczy, *położyłem
fundament*6, pisze święty Paweł do
Koryntian, *według władzy, którą Pan
mi dał ku zbudowaniu, a nie ku zgubie
waszej*7.

Wiara każe nam widzieć jako
chciane przez Boga wszystkie

tradycyjne środki pracy świętego Rafała, zdolne scementować wspaniałą budowlę. Bóg, który powierzył nam ogromne zadanie apostołstwa i formacji, dał nam także środki i zazwyczaj uzależnia ich skuteczność od naszego starania, aby korzystać z nich w praktyce aż po ostatnie szczegóły.

"Musicie być, kochani synowie i córki, bardzo pewni nadprzyrodzonej skuteczności waszej pracy apostołskiej: jeśli wiernie korzystacie ze środków tradycyjnych, wszystko będzie szło dobrze. Może się czasem pojawić taka czy inna trudność, ale zawsze będzie ona do pokonania. Wystarczą zwyczajne rozwiązania: pokonacie tego typu przeszkody poświęceniem, modlitwą i radością"8.

Możemy teraz na naszej modlitwie utwierdzić się w tym przekonaniu. Jesteśmy pomocnikami Boga⁹, a On

nas nie zostawi samych. Kiedy będziemy o tym przekonani, nie będzie takich trudności, które mogłyby zahamować nasze działania: ani biedne początki ani ewentualna powolność pierwszych etapów rozwoju pracy apostołskiej, ani możliwa apatia ludzi w niektórych przypadkach, ani ściśle ograniczone środki materialne. Mając takie przeszkody, zaczynał pracować nasz założyciel i na całym świecie były niezliczone owoce.

Chcemy zasiać w sercach młodych ludzi ziarno, które jest boskie: *Ziarnem jest słowo Boże*¹⁰. Jest to ziarno najwyższej jakości, które można dobrze zasiać tylko poprzez określone środki pracy świętego Rafała. Jest to ziarno, które zawsze przynosi owoce, jeśli zasiewowi towarzyszyły przed, w trakcie i po wszystkie zabiegi, jakich ta praca wymaga, a które ze swej strony

wymagają czasu i dbałości, a przede wszystkim modlitwy i umartwienia.

Chodzi o taką rzeczywistość, z jaką spotkaliśmy się wiele razy, rozważając scenę pierwszego cudownego połowu: Pan Jezus mówi, aby zarzucono sieci; Szymon się waha – *całą noc pracowaliśmy i nic nie ułowiliśmy*¹¹ – ale odpowiada: *na Twoje słowo zarzucę sieci*¹². Św. Josemaría komentuje: "W Chrystusie znajdujemy sens całkowitej pewności: bo Ty to mówisz, bo Ty tego chcesz, uczynię to i każdą inną rzecz, którą mi rozkażesz. Uczynię to z ufnością, bez strachu. Bez strachu będę pracował, będę mówił i będę się gorliwie starał o wszystko, co będzie trzeba"¹³

Wszystkim nam św. Josemaría może powiedzieć, używając słów Pisma Świętego: *niech każdy baczy na to, jak buduje*¹⁴, niech zobaczy, czy stara się o całą możliwą nadprzyrodzoną

skuteczność swojego wysiłku w szczególowej wierności zasadom budowania.

Wszyscy w Dziele otrzymaliśmy ściśle określone zadanie: przyczyniać się do rozwoju pracy świętego Rafała; doprowadzić do tego, aby w ciepłe jej ducha kształtowały się serca i umysły wielu młodych osób. Chodzi o nadprzyrodzone zadanie, w którym środki ludzkie znaczą niewiele w porównaniu z obiektywnymi.

Dlatego mamy być przekonani, że praca ta będzie owocna, jeśli tylko będziemy z najwyższą wiernością stosować w życiu środki apostolskie zalecone przez naszego założyciela.

Jeśli pomimo zastosowania wszystkich tych środków, owoce nie od razu się pojawiły, byłby to dobry moment, aby odnowić naszą wiarę i naszą pokorę: wiarę, aby może jeszcze lepiej, jeśli to możliwe, wykorzystać w życiu owe środki apostolskie; pokorę, aby zrobić

rachunek sumienia jak traktowaliśmy je do tej pory i odkryć wszystko, co wymaga nawrócenia i poprawy. Nigdy natomiast nie ulegniemy pokusie, aby dostosować sposób apostołstwa Dzieła do tego, co pozornie wypada, rezygnując z czegoś, co do nas nie należy.

Czasem trzeba będzie poczekać jakiś czas, aż nadejdzie czas zebrania owoców. "Wiadomo, że najpierw trzeba zorać ziemię, potem posiać ziarno i dopiero potem przyjdą żniwa" 15. *Czasem jest tak jak mówi powiedzenie: jeden sieje, a drugi zbiera*16. "Ponieważ istnieje taka możliwość, ty, mój synu, masz być gotów siać obficie, aby ci, którzy przyjdą po tobie, zebrali bardziej obfite owoce. I musimy czuć się szczęśliwi wraz z naszymi braćmi, którym Jezus Chrystus – Boski Siewca – powie przez świętego Jana: *ego misi vos metere, quod vos non laborastis; alii laboraverunt et vos in labores*

eorum introistis (J 4,38). Ja was wysłałem, abyście żęli to, nad czym wy się nie natrudziliście. Inni się natrudzili, a wy w ich trud weszliście"17.

Ziarno zawsze rośnie i wydaje owoc:
trzydziestokrotny,

*sześćdziesięciokrotny i stokrotny*18.

Nikt nie zostaje bez owoców, ponieważ dobra pszenica – a duch Dzieła nią jest – zawsze wytwarza dobrą pszenicę. Dzięki naszemu wysiłkowi, aby dobrze prowadzić pracę świętego Rafała, dusze stają się lepsze, otrzymują światło, nabywają cnoty na całe życie i co najmniej w pewnym stopniu zbliżają się do Boga. Łączy ich z Dziełem miłość i wdzięczność, które sprawiają, że chcą z pracą apostolską współpracować.

Zwracamy się do Matki Bożej, *Regina Apostolorum*, aby nas nauczyła żyć z wielką wiernością duchem Dzieła i

*kontynuować jego sposób
apostolstwa.*

1 *Św. Josemaría, List, 24 X 1942, nr 3.*

2 *Św. Josemaría, List, 24 X 1942, nr
12.*

3 *Św. Josemaría, List, 24 X 1942, nr
28.*

4 *Św. Josemaría, Medytacja, 5 III
1963.*

5 *Św. Josemaría, Medytacja, 5 III
1963.*

6 *1 Kor 3,10.*

7 2 Kor 13,10.

8 Św. Josemaría, *List*, 24 X 1942, nr 28.

9 1 Kor 3,9.

10 Łk 8,11.

11 Łk 5,4-5.

12 Łk 5,5.

13 Św. Josemaría, *Medytacja*, 7 VIII 1968.

14 1 Kor 3,10.

15 Św. Josemaría, *Noticias*, I 1962, str. 18-19.

16 J 4,37.

17 Św. Josemaría, Crónica, 1968, str.
1040.

18 Mk 4,20.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/sw-jan-apostol-patron-
mlodziezy/](https://opusdei.org/pl-
pl/article/sw-jan-apostol-patron-
mlodziezy/) (25-04-2025)